“Vaig disparar tres trets cap amunt, sense apuntar ningú”

Jesús Moynelo, el responsable de la mort d'un jove del barri de Germans Sàbat de Girona el 2011, diu que va decidir tot sol agafar el rifle
Reitera que els altres cinc acusats no sabien que duia l'arma

Els acusats, ahir en la primera sessió del judici, a l'Audiència de Girona — a la foto, Moynelo a la segona fila, a l'esquerra—. Foto: LLUÍS SERRAT.

“Ningú em va dir que obrís foc.” Jesús Moynelo, l'acusat de matar d'un tret José Agustín González al bar Casa Pepe del barri de Germans Sàbat de Girona la nit del 6 de juny del 2011, va subratllar ahir que havia decidit “tot sol” agafar el rifle amb què va abatre la víctima: “Feia cinc anys que tenia l'arma. La vaig trobar semienterrada a Llorà, buscant bolets. Me la vaig quedar perquè treballava de vigilant i havia tingut algun problema. No l'havia utilitzat mai ni coneixia la seva potència.” El detingut va negar, alhora, que hagués planejat posar fi a la vida de González amb els altres cinc imputats, a qui va exculpar en tot moment. “Si haguessin sabut que duia el rifle, me l'haurien tret. Haurien dit: «Jesús, on vas, estàs boig?» La meva intenció era espantar. Vaig disparar tres trets apuntant amunt i als costats, procurant no tocar ningú. Portava l'arma per si havia de defensar-me. La bala que va impactar a la víctima deuria rebotar.”

Juntament amb Moynelo, es van asseure ahir al banc dels acusats de l'Audiència de Girona la seva esposa, Bárbara Gómez, Antonio i Iván Jurado (fills de la dona de Moynelo), el seu cosí Ismael Mohamed Gómez i Pedro Gómez Benavente (cunyat de l'autor del crim). En la seva declaració, Moynelo va reconèixer que hi havia una enemistat manifesta entre un grup del Pont Major al qual pertanyien els fills de la seva esposa i una colla de Germans Sàbat, integrada per la víctima i el seu germà Adrián.

Moynelo, defensat per l'advocat Benet Salellas, va relatar que 48 hores abans hi va haver una trobada molt tensa entre les dues bandes a les veles de la Devesa. “El dia dels fets, un veí del Pont Major, Jordi Bofill, i la seva parella em van explicar que a la tarda havien vingut al barri quatre cotxes del grup de Germans Sàbat, amb pals i escopetes. Buscaven l'Antonio i deien que volien tirar-li dos trets.” “Allò no podia seguir així. Vaig anar a la via del tren, on tenia l'arma, i la vaig amagar al maleter del cotxe perquè no se n'assabentés ningú. Quan vaig tornar, la duia ben oculta, en posició vertical i tapada amb la caçadora. Després, la vaig dur entre les cames. Seguia embolicada. Vaig fer tot el possible perquè no la veiessin. Els altres sempre havien pensat que jo podia arreglar les coses.” En el vehicle, ell anava de copilot, Ismael i Iván, al darrere, i no va desvelar “per seguretat” qui conduïa, tot i que diversos testimonis afirmen que era el seu cunyat Pedro. En un altre automòbil hi viatjava Bofill i Bárbara i, en un tercer, l'Antonio, àlies Nini.

Es van dirigir al bar Casa Pepe, on hi havia “sis o set persones a la terrassa”. “Ens van començar a llançar ampolles trencades, copes i cadires. Estava ofuscat, alterat i encegat. Vaig tornar al cotxe i vaig agafar el rifle.” Quan va treure l'escopeta, “la gent es va amagar als lavabos o es va ajupir, com va fer el germà de la víctima”: “Vaig sentir: «L'han matat, l'han matat.» Era fosc i no ho hi veia bé. No distingia si duien armes o ampolles. Estava pendent que no ens fessin mal i de no fer mal, però va acabar en desgràcia. Tenia una lleugera sospita que havia matat algú, però me'n vaig assabentar per les notícies. Me'n vaig penedir de seguida i un dia i mig després la Bárbara va trucar a un policia per confessar-li els fets. Vaig actuar bojament.”

Publicat a:

-El Punt Avui. Comarques Gironines 26-11-2013 Pàgina 17

Font del document:
http://www.elpuntavui.cat/noticia/article/24-puntdivers/4-divers/696664-vaig-disparar-tres-trets-cap-amunt-sense-apuntar-ningu.html?piwik_campaign=rss&piwik_kwd=mesPunt+divers&utm_source=rss&utm_medium=mesPunt+divers&utm_campaign=rss